

(3-й чл.); а като стигнеш до тамъ, ты ще пожелаеш и да знаешъ дѣ са крые свѣтлината на туй пресвѣтло божество (4-й членъ).

Бѣлѣжка. — Періодъ съ помного отъ четири члена не бива, доро и той сега не ѣ толкозъ въ употребеніе, колкото *отрывистый слогъ*, който състои сѣ отъ краткы предложенія, несвързаны съ никой сѣюзъ.

145. — Да видимъ сега значеніето и употребеніето на почивателнытъ бѣлѣзы.

1) *Запетаята* иска най късо спирање на гласа, и служи да отдѣли частитѣ на едно предложеніе, какъто и предложеніята които не сѣ главны, а поясняватъ или допълняватъ мысълъта въ главнытъ. Примѣры:

Вѣрата, надѣждата и любовта сѣ три евангелскы добродѣтели.

Человѣкъ, който бѣга отъ празнотыта, вынѣгы на мѣрва сѣ какво да са занимава.

Нашето отечество, Бѣлгарія, днесъ е област на турската Имперія.

2) *Точка съ запетая* показва дваждъ подълго спирање отъ запетаята и раздѣля частитѣ на едно предложеніе или періодъ, кога сѣ тѣ дѣлжкы. Примѣры:

Не ѣ сиромашъ този, който малко има; но този, който много жселей.

Умътъ сѣди за предмѣтытъ; памята държи щото е обсждено и усвоено; въображеніето отъ своя страна очертава предмѣтытъ.

3) *Двосточіето* иска триждъ подълго спирање отъ запетаята, и са туря вынѣгы предъ предложенія, които поясняватъ нѣкоя мысль. Примѣры:

При разжданьето си ный плачемъ, а другытъ около насъ са радватъ: но да живѣймы тѣй щото, при умирѣньето си ный да са радваемы, а другытъ да плачѣтъ.